

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00860/2011-01

Дана: 24.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **С. Д.** из **Панчева**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 24.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **С.Д.** из **Панчева** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00167/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

С.Д. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Окружном суду у Панчеву у грађанском одељењу, подноси пријаву за избор у Управни суд у Београду, Апелациони суд у Новом Саду и Виши суд у Панчеву.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да му се достави одлука са разлозима; због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да његови резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума јер је у посматраном периоду имао остварење судијске норме од 158% у 2006.години, 2007.године 178% и 2008.године 177%, ако и да је имао у 2006.године 6,82% укинутих одлука, 2007.године 6,45% и 2008.године 5,00% укинутих одлука

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први састав ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да му је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да му није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 678 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да се у тренутку одлучивања по његовој пријави налазио на сталној судијској дужности, па како се налазио на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме и требало је да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним и да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00167/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 678 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 7 и 14 став 1 тачка 8 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности и оспособљености подносиоца жалбе.

Подносилац жалбе је био судија Окружног суда у Панчеву.

У посматраном трогодишњем периоду није приоритетно решавао старе предмете у Гж и Гж.1 материји у којој је радио.

У 2006.години је у Гж материји имао 21 стари предмет и у Гж 1 материји 16 старих предмета на крају године.

У 2007.години је на почетку године имао 21 Гж предмет и 16 Гж 1 предмет а на крају извештајне године је имао 91 Гж предмет и 35 Гж 1 предмет.

У 2008.години је на почетку године имао 91 Гж предмет а на крају године 93 Гж предмета док је Гж 1 материји имао на почетку године 35 предмета а на крају године 27 предмета.

У радним споровима поступак је хитан те се доводи у оправдану сумњу стручност и оспособљеност подносиоца жалбе јер се број старих предмета у овој материји у 2007.години повећава а у 2008.години незнатно смањује.

Оваквим начином поступања са старим предметима ускратио је странкама право на суђење у разумном року.

Из изнетих разлога, није испунио услове из члана 45 Закона о судијама у вези члана 7 и 14 став 1 тачка 8 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.“

Против те одлуке подносилац приговора је Уставном суду изјавио жалбу из разлога битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања наводи да је ВСС пропустио да у целисти утврди све његове резултате рада а посебно проценат испуњености норме, броја мериторно решених предмета, броја потврђених и укинутих одлука по правном леку, коефицијент ажурности, време израде одлука, а да је то утврђено утврдило би се да испуњава све предвиђене услове за избор судија, да је ВСС пропустио да у одлуци наведе и конкретне бројеве предмета, да је пропустио да изврши анализу и однос са горе споменутих мерилима и критеријумима, да ВСС није имао у виду да је Окружни суд у Панчеву био један од најоптерећенијих грађанских одељења у Србији, а према приливу предмета и броја судија, да су постојала два непопуна већа, а да је посебан прилив био у Гж1 материји обзиром да је Панчево индустријски град, потом да је ВСС пропустио да претходно утврди чињеницу да су статус старих предмета ти предмети добијали у општинским судовима, који су неажурно поступали, као и да у суду није постојао у 2006-2007.години уопште програм решавања старих предмета, а у 2008.години исти је донет тек након надзора, али без конкретних мера, а које је председник суда морао донети у складу са тада важећим Судским пословником, да није извршена измена унутрашње организације послова, па да је у суду иако је грађанско одељење било оптерећеније већи број судија радио у кривичној материји, потом да је председник суда а поготово у 2008.години неселективно и масовно налагао прекоредно решавање предмета по притужбама или ургенцијама, па наводи за то примере предмета Гж.2040/07, Гж.1738/08, Гж.43/08, Гж1.97/08, Гж.73/08, Гж1.676/08, Гж.398/08, Гж.899/08, Гж.103/08, Гж.883/08, Гж76/09, а које пожурнице и налози за прекоредно решавање предмета су решавани иако по редоследу пријема у Окружном суду нису приспели за решавање, као и из чињенице да су неке пожурнице издаване и после неколико дана по пријему у рад, да је наредба издавана и у предметима у којима нису постојали разлози за

прекоредно решавање, а да је то допринело да поступањем по наредбама председника суда стари предмети се нису могли решавати и њихов број се повећавао, па да управо из тог разлога он не може бити крив за овакво стање. У прилогу навода доставља као доказе све наведене пожурнице и ургенције. Наводи да је поред наведених предмета и у већем броју других предмета било исто тако издаван налог за прекоредно решавање предмета. Указује да и упоредним прегледом се да констатовати да и његов број старих предмета није већи од просека суда, односно да су неке од судија и поред већег броја старих предмета изабране.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 06.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Округног суда у Панчеву, извештаја Вишег суда у Панчеву број Су V-34-6/2011 од 11.08.2011.године, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора је истакао да сматра да су Правила за примену Одлуке о критеријумима и мерилима противзаконита и противуставна, те да доводе у неравноправан положај незабране судије са онима који су изабрани на конкурс. С. Д. је навео да је вршио дужност председника Округног суда у Панчеву у периоду од четири година и затражио додатни рок како би се изјаснио на наводе из извештаја Вишег суда у Панчеву. Поднеском од 31.09.2011. године изјаснио се у односу на извештај и околност нерешених Гж и Гж1 предмета у разматраном периоду. Навео је да сматра да накнадно прикупљене доказе не би требало користити у поступку пред ВСС-а, обзиром да њихово разматрање доводи у неравноправни положај подносиоца приговора у односу на изабране колеге, чиме се нарушавају Уставом предвиђена и гарантована права. Напоменуо је да не може да се изјасни о тачности датог извештаја, обзиром да му није било омогућено да изврши увид у предмете наведене у извештају и додао да је у правном леку на Одлуку већ наводио разлоге због којих се каснило са израдом одлука у Округном суду у Панчеву и то услед великог прилива и малог броја судија. Такође, навео је да није могао благовремено извршити увид у

извештај Вишег суда у Панчеву, обзиром да је исти запримљен у ВСС-а дана 16.08.2011. године, а да је позив за рочиште упућен подносиоцу приговора дана 04.08.2011. године. Поред тога, сумња у истинитост извештаја се код подносиоца приговора образовала и са разлога што у наведеном извештају подаци о датуму запослења и стажу подносиоца приговора нису тачни, што се може утврдити увидом у радну књижицу подносиоцу приговора. У свом поднеску се осврнуо и на статистичке извештаје Окружног суда у Панчеву, наводећи да је у 2006. години примио 720 нових, а решио 596 предмета, у 2007. години је примио 610 нових предмета, а решио 568, док је у 2008. години примио 604 нова предмета и решио 544. Обзиром на велики број мериторно решених предмета, разумљива је чињеница да је код одређеног броја предмета дошло до прекорачења законског рока приликом писмене израде одлука. Додао је да је на прекорачење рокова приликом израде одлука, између осталог, долазило и са разлога што се експедовање одлука одлагало због потребних потписа других чланова већа, који су такође били преоптерећени и учествовали и у другим поступцима, као и да се мора узети у обзир и чињеница да су код одређеног броја предмета у раду учествовали и стручни сарадници. Поред тога, навео је да је поступање са хитним предметима утицало на време израде одлука, и да је спречавало поступање по другим предметима који чине највећи део Гж и Гж1 материје.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Окружном суду у Панчеву, те према извештајима о раду остварио следеће резултате:

2006.године

Кри+Крм+Кри-пов+Кр 95 у раду сви решени.

Кв предмета у раду 2 решени.

Рех предмета у раду 2 нерешена.

П укупно у раду 5 решено 4.

Р предмета у раду 17 сви решени.

Гж предмета нерешено на почетку 111, без старих пренетих предмета, примљено у рад 420 предмета, укупно решено 344, од тога 338 мериторно, ни један стари предмет, нерешено на крају 187 од тога 21 стари, 43 по правном леку, 35 потврђене, 5 преиначених и 3 укинута или 6,90%.

Гж1 предмета нерешено на почетку 32, без старих пренетих предмета, примљено у рад 172 предмета, укупно решено 125, од тога 125 мериторно, ни један стари предмет, нерешено на крају 79 од тога 16 старих.

У предмета у раду 11 решено 9, 1 по правном леку потврђена.

Укупно остварење норме 158%.

2007.године

Кри+Крм+Кри-пов+Кр 8 у раду сви решени.

Рех предмета у раду 3 у раду решена 2.

П укупно у раду 1 нерешен, 3 одлуке разматране по жалби потврђене.

Р предмета у раду 19 сви решени.

Гж предмета нерешено на почетку 187, од тога 21 стари, примљено у рад 444 предмета, укупно решено 413, од тога 399 мериторно, 109 старих предмета, нерешено на крају 218 од тога 91 стари, 20 по правном леку, 17 потврђене, 1 преиначена 1 и 2 укинута или 10%.

Гж1 предмета нерешено на почетку 79, од тога 16 старих, примљено у рад 126 предмета, укупно решено 111, од тога 107 мериторно, од тога 4 стара предмет, нерешено на крају 94 од тога 35 старих, 39 по правном леку, 32 потврђене, 5 преиначених и 2 укинута.

У предмета у раду 18 решено 15.
Укупно остварење норме 178%.

2008.година

Рех предмета у раду 2 решен 1.

П укупно у раду 2 нерешена.

Р предмета у раду 22 сви решени.

Гж предмета нерешено на почетку 218, од тога 91 стари, примљено у рад 419 предмета, укупно решено 369, од тога 354 мериторно, и 205 старих предмета, нерешено на крају 268 од тога 93 стара, 15 по правном леку, 13 потврђених 2 укинута или 13%.

Гж1 предмета нерешено на почетку 94, од тога 35 старих предмета, примљено у рад 138 предмета, укупно решено 126 мериторно, од тога 75 старих, нерешено на крају 106 од тога 27 старих, 19 одлука по правном леку 18 потврђено и 1 преиначена.

У предмета у раду 28 решено 26 б одлука по правномлеку 3 потврђене 3 преиначене.

Укупно остварење норме 177%.

На основу извештаја Вишег суда у Панчеву утврђено је да је подносиоцу приговора остајало на крају сваке од посматраних година већи број незавршених предмета.

У 2006.години у материји ГЖ 1 остало је нерешено 79 предмета, од којих је најстарији предмет примљен у суду дана 16.02.2006.године, заведен под бројем ГЖ 1 120/06 који је и решен у дана 17.01.2007.године, а одлука експедована 13.02.2007.године.

Исте године у материји ГЖ пренето је као нерешено 188 предмета, најстарији предмет запримљен у суду дана 16.02.2006.године заведен под бројем ГЖ.235/06, а који је решен дана 25.07.2008.године, експедована одлука 10.09.2008.године.

У 2007.години у материји ГЖ 1 остало је нерешено 95 предмета, од којих је најстарији предмет примљен у суду дана 24.01.2007.године, заведен под бројем ГЖ 1 37/07 који је и решен у дана 30.01.2008.године, а одлука експедована 24.04.2008.године. Од ових нерешених предмета део предмета решаван је и у 2009.години, а ван редоследа пријема предмета и то као примери ГЖ 1 444/07 који је запримљен 11.09.2007.године, а решен 23.02.2009.године, ГЖ1.604/07 који је запримљен дана 14.12.2007.године а решен и експедован 23.02.2009.године.

Исте године у материји ГЖ пренето је као нерешено 218 предмета, најстарији предмет запримљен у суду дана 09.01.2007.године заведен под бројем ГЖ.18/07, а који је решен дана 15.04.2008.године, експедована одлука 08.05.2008.године. Део нерешених предмета решаван је тек у 2009.години и то ван редоследа пријема предмета, а као примери наводе се ГЖ.1140/07 који је запримљен дана 04.07.2007.године, решен и одлука експедована 09.03.2009.године, ГЖ.1370/07 који је запримљен дана 07.08.2007.године, решен 26.02.2008.године а одлука је експедована тек 23.02.2009.године, укупно 69 предмета, а од којих је у већем делу предмета предмет решаван на други начин у току 2009.године, а што не подразумева мериторно решавање предмета већ враћање предмета првостепеном суду на отклањање процесних недостатака или пак прекид поступка услед наступања неке процесне последице.

У 2008.години у материји ГЖ 1 остало је нерешено 106 предмета, од којих је најстарији предмет примљен у суду дана 14.01.2008.године, заведен под бројем ГЖ 1 13/07 који је и решен у дана 19.03.2009.године, а одлука експедована 19.05.2009.године. Приметно је да су предмети решавани ван датума пријема предмета, у 4 предмета је у

току 2009.године предмет решаван на други начин, а у предмету ГЖ1.470/2008 који је запримљен у суду дана 17.09.2008.године одлука није донета ни до краја 2009.године, иако је након ток предмета по датуму пријема касније примљених у суду одлука донета у 42 предмета

Исте године у материји ГЖ пренето је као нерешено 226 предмета, најстарији предмет запримљен у суду дана 09.01.2008.године заведен под бројем ГЖ.19/08, а који је решен дана 23.03.2009.године, експедована одлука 15.05.2009.године. Део нерешених предмета решаван је у 2009.години и то ван редоследа пријема предмета, у 11 предмета предмет је решаван на други начин у току 2009.године, а што не подразумева мериторно решавање предмета већ враћање предмета првостепеном суду на отклањање процесних недостатака или пак прекид поступка услед наступања неке процесне последице. Од укупног броја предмета остало је нерешено и на крају 2009.године нерешено 103 предмета, па је од овог броја на надлежност Апелационом суду предато 67 предмета, најстарији предмет запримљен у суду дана 24.03.2008.године, заведен под бројем ГЖ.503/08, а 36 предмета предато на надлежност Вишем суду, најстарији предмет запримљен 10.04.2008.године заведен под бројем ГЖ.644/08.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност и минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05). Подносилац приговора посматрајући критеријум стручности на овај начин исти испуњава.

Међутим, основано је изражена сумња у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у ванпраничним предметима у којима је поступао, па су дати примери за то, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Подносиоцу приговора на крају посматраног периода у раду је остало нерешених старих предмета у материји Гж 93 предмета, а на одељењу просечно нерешено 52 стра предмета, док је у материји Гж1 остало му у раду нерешених 27 старих предмета, а просек одељења је износио 37 предмета. Дакле у односу на просек одељења подносилац приговора је имао знатна и груба одступања у погледу нерешених старих Гж предмета. Уколико се узме у обзир да је подносилац приговора предмете решавао прекоредно и ван редоследа прописаног Судским пословником, дакле према редоследу пријема у суду, закључује се да је основано одлуком првог састава Високог савета судства констатовано да се подносилац приговора несавесно понашао према решавању старих предмета. Оваквим поступањем је нарушио и једнакост и равноправност странака. Чињенично јесте утврђено да је председник суда подносиоцу приговора издавао наредбе за прекоредно решавање предмета и ван одредаба судског пословника, али из прибављеног извештаја се да утврдити да је и поред тога подносилац приговора предмете решавао прекоредно, тиме доводећи у питање и своју непристрасност у поступању.

У погледу решавања старих Гж 1 предмета, дакле предмета из материје радних спорова подносилац приговора је био испод просека одељења у погледу нерешених старих предмета, али је чињеница да је подносиоцу приговора остало нерешен велик број старих Гж 1 предмета, као и да је исте решавао прекоредно, и преко броја издатих наредби за прекоредно решавање предмета. У материји радних спорова посебно је прописана хитност у поступању. Прихватљиво је становиште подносиоца приговора да су ти предмети већ у тренутку пријема у суду били стари предмети, али су они и у раду код подносиоца приговора били дуже од рока прописаног Законом и судским пословником. Неажурно поступање у таквим предметима указује и на несавесност и недовољно изграђену свест код подносиоца приговора о друштвеној одговорности вршења судијске дужности.

Међутим и сама статистички подаци не би били довољни да би се закључило да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености. Прибављеним извештајем на потпун начин је утврђен начин поступа са старим предметима. Из истог је утврђено да је подносилац приговора старе предмете које је решавао након неразумно дугог рока решавао на други начин. Да је подносилац приговора проучавао предмете, процесне недостатке који су спречавали решавање предмета и потребу да се предмет врати првостепеном суду на допуну поступка могао је утврдити благовремено, тиме спречити да поступци не само неосновано дуго трају, већ и да се тиме и предмети не

решавају и странкама услед грешке суда ускраћује право на суђење у разумном року. Поред тога из извештаја је утврђено да и одлуке нису израђиване у законском року, па је и тиме још већи допринос неразумно дугог року трајања поступка. Чињенично је и утврђено да подносилац приговора и у току 2009.године није решио велики број предмета из 2008.године, па да су стога они били предати након успостављања нове мреже судова другим судовима на решавање.

Високи савет судства није могао прихватити разлоге оваквог поступања које је подносилац приговора изнео. Чињеница јесте да је подносилац приговора имао велики број предмета у раду, али је и чињеница да је предмете решавао прекоредно и дозвољавао да предмети код њега добију статус старих предмета. При том дужина трајања ових поступака је била таква да се она ничим не може правдати. Чињеница да је председник суда подносиоцу приговора издавао наредбе за прекоредно решавање предмета ван Судског пословника, не правда број предмета у којима је поступано прекоредно. Чињеница јесте да је подносилац приговора имао у свим годинама остварење оријентационе норме, да је имао и задовољавајући квалитет рада, али исто не може правдати, занемаривање обавезе поступања по старим предметима, али и утврђено несавесно поступање, као и поступање којим се оправдано доводи у питање и непристрасност у поступању. Поред тога стоји и чињеница да је по броју нерешених старих предмета подносилац приговора био изнад просека одељења и то грубо одступајући, готово двоструко већи број нерешених старих предмета.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, али да је из изнетих разлога доведено у сумњу и испуњеност критеријума достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Пуномоћнику подносиоца приговора
2. Архиву ВСС